

700 пицова, много шатри и други муниции. Цѣлото население оплаква загубата и отдава последна честъ на водача, шепнейки „лека му пръстъ“. Александъръ Суцо, който ни разказва прочувствено края на хероя, бележи още за него: „Марко Бодаръ бѣше дребенъ на ръстъ и подвиженъ; имаше правилни черти и отворено лице. Приятна бледнина и меланхоличенъ видъ му придаваха интересенъ изразъ. Той говорѣше малко и мислѣше много; знаеше да съчетава най-голѣмъ авторитетъ съ най-мила скромность, най-строга справедливостъ съ най-голѣма благость. Сериозенъ и умѣренъ въ поведението си при миръ, той бѣше живъ и буенъ въ война; и, като се излагаше прѣвъ на опасността и не взимаше никога участие въ плячката, като не позволяваше на другаритѣ си по оржие и най-малкото насилие, той бѣше едновременно идолъ и на войника и на народа. Любовта къмъ отечеството бѣше главната му страсть; жертвувайки щастието на семейството си предъ интереса на своята родина, той употребѣ всичкото си състояние, за да поддържа войската си, не се поколеба да пролѣе кръвта си за Гърция и остави децата си въ нѣмотия. Той живѣ като Аристида и умрѣ като Леонидасъ“.

За втория голѣмъ херой на гръцкото възстание, Хаджи Христо отъ Нисѣ, Воденско (родното мѣсто нѣкои поставятъ въ Нишъ, други погрѣшно въ Пловдивско или Ст.-Загорско), чиято българска народность не подлежи на съмнение, ние имаме любопитна биография, написана въ 1855 г. отъ гърка П. Спориди. И въ нея ни се съобщава, че той билъ роденъ презъ 1783 год. Баща му Петъръ Данковичъ и братъ му Ставро паднали убити като участници въ сръбската война срещу турцитѣ, въ 1806 г., на страната на Кара-Георги. Хаджи Христо забѣгналъ въ Босна, после въ Венеция, после въ Египетъ, гдето постъпилъ на служба при сатрапа Ахмедъ Али и гдето се отличилъ много въ сраженията срещу разбунтувани племена. Поради храбростта си и устрема си въ боя, той получилъ прозвището „шахимъ“, ястребъ. Като узналъ за похода на Хуршидъ паша срещу яничаритѣ — халеплии, той, жаденъ за нова военна слава, отива при пашата и за бързо време спечелва благосклонността му чрезъ безстрашието си. А когато Хуршидъ паша билъ пратенъ да сломи гръцкото възстание въ Пелопонезъ, Хаджи Христо, у когото не е